

عنوان مقاله:

منشور اخلاقی سلامت ده آیین پزشکی در حرمت پزشک، منزلت بیمار، سلامت جامعه

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 7، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

داریوش فرهود

خلاصه مقاله:

زمینه: کلیه مناسبات و روابط اجتماعی در جهان، از جمله در جامعه امروزی ما، اعم از خریدار و فروشنده، اداری و بازاری، تولید کننده و مصرف کننده ... از جمله مناسبات پزشک و بیمار، به سختی آسیب دیده اند. حرفه هایی که خدمات ایشان به مردم و جامعه از ارزش والایی برخوردار است و امکان جبران مادی آن نیست، مانند پزشک، معلم، روحانی، قاضی که همگی به نام مشاغل شریف شناخته شده اند، از جایگاه و قداست والایی برخوردار هستند که این خیر، متقابلاً به جامعه باز می گردد. در هر جامعه، اعم از خانه، مدرسه، محله، شهر ...، خشونت، باعث خشونت و نامهربانی، موجب نامهربانی می شود، که البته پژوهش ها نشان داده اند که مهربانی (به عنوان یک شاخص اخلاقی ممتاز) از اثربخشی و الگوگذاری بیشتری برخوردار است. باید در جامعه، ارزش هایی مانند شوق به خدمتگزاری، ادب، مهربانی، سپاسگزاری و عذرخواهی، نهادینه شوند. در جوامع آسیب دیده، همواره و به تدریج، ترس از قدرت، جایگزین شایستگی و حرمت، می شود. ریاکاری، تظاهر، زبانبازی، دروغ، فرصت طلبی، فرصت سازی و سودجویی، با برچسب ادب و تعارف، جای احترام و تواضع ناب، مهربانی و سخاوت واقعی را می گیرد. نتیجه گیری: در این نوشته، توصیه های اخلاقی متوجه گروه پزشکی است، ولی همزمان یادآوری های ضروری به بیماران، خانواده و همراهان ایشان و همچنین جامعه، اعم از سازمان های دولتی و نهادهای غیردولتی که همگی متقابلاً ضامن یک جامعه سالم و توانمند، به عنوان سرمایه ملی برای یک توسعه پایدار خواهند بود، منظور شده اند.

کلمات کلیدی:

Medical ethics, Patients esteems, Society welfare, Sustainable development, Social capital
اخلاق پزشکی، توسعه پایدار، سرمایه ملی، مسوولیت جامعه، وظایف بیمار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725335>

